1834. No. 12.

LEEUWARDER COURANT

DINGSDAG den 11 FEBRUARIJ

PROVINCIAAL GOUVERNEMENT VAN VRIESLAND.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 14 Februarij 1834, des voormiddags ten 10 ure, zal, onder na dere goedkeuring, door den Staatsraad, Gouverneur van de provincie Vriesland, in tijdsn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat, aan het Lokaal van het Gouvernement binnen *Leeuwarden*, worden aanbesteed:

De Vernieuwing, met de verdere Herstelling van het afgeslagen Zee-einde des Noorderhaven-Hoofds te Harlingen, over 18 el 20 duim lengte, in den omtrek.

Geschiedende deze besteding bij inschrijving op ongezegeld papier, en vervolgens bij opbod, — en liggen verder daartoe de Bestekken, acht dagen te voren, ter lezing aan het Gouvernementshuis te Leeuwarden, benevens op de gewone en meest gebruikelijke plaatsen, zoo in Vriesland, als der overige provincien, — terwijl almede acht dagen vóór de besteding, de noodige aanwijzingen zullen geschieden, door den Provincialen Opzigter in loco, en tevens de verlangde verdere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur te Leeuwarden, en den Provincialen Ingenieur te Harlingen.

De Staatsraad, Gouverneur van Vriesland.
VAN ZUIJLEN VAN NIJEVELT.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 2 Februarij*. In de *Allgemeine Zeitung* leest men den navolgenden niet onbelangrijken brief, van den 25 Januarij, door een' harer correspondenten hier ter stede toegezonden:

„ Het vraagstuk van Luxemburg zal nog zoo spoedig niet opgelost zijn; de Agnaten van het huis van *Nassau* zullen hunne toestemming tot elke verandering van grondgebied weigeren. Zij hebben hier volkomen regt toe, en schijnen in zoo verre niet tegen het belang van den Koning der Nederlanden te handelen, die van toen af meende, dat zijne regten en die van den Duitschen bond geschonden werden, zoodra men te kennen gaf, zich niet aan de Londensche besluiten te willen onderwerpen. De strijd over Luxemburg kan, dien ten gevolge, aan de kabinetten van Londen en Parijs nog menige nota kosten. Men kan, uit dien hoofde, wel aannemen, dat deze zaak bij de conferencien te Weenen ter sprake komen, en dat de bekwame Nederlandsche minister *Verstolk* niet te vergeefs daarbij tegenwoordig zijn zal. Met geweld zal hier niets uit te rigten zijn, dewijl men niet alleen tegen den Koning der Nederlanden, maar ook tegen den Duitschen bond zou moeten handelen, en dewijl een aanval op een medelid van den bond de geheele Duitsche conferencie te velde zou roepen. Hiertoe zal men dan ook te Parijs en te Londen niet genegen zijn, zoo lang men ernstig wenscht den vrede te behouden. Op welke wijs nu eene schikking te bewerken zij, is moeijelijk te beantwoorden, wanneer het waar is, gelijk men verzekert, dat het huis van *Nassau* eene schadevergoeding noch wil voordragen, noch aannemen. Het Engelsch ministerie moet zeer ter neder geslagen zijn over deze wending van zaken, omdat, bij de aanstaande opening van het parlement, de Belgisch-Hollandsche geschillen wederom onbeslist zullen voorkomen, en er in de koninklijke aanspraak weinig over derzelver gunstigen voortgang kan gezegd worden. Men heeft wel, van wege het Britsche ministerie, alles gedaan wat mogelijk was, om tot eene uitkomst te geraken, doch te oordeelen naar de gezindheden dergenen, die dit vraagpunt zullen moeten beslissen, moet het allezins vergeefsche moeite geweest zijn."

In den avond van Zondag den 26 Januarij ll., hebben eenige verachtelijke lieden, door het doen barsten van een werktuig, aan eene soort van bom gelijk, alhier gepoogd de rust andermaal te storen. De geweldige ontploffing deed oogenblikkelijk het garnizoen onder de wapenen komen, en nasporingen in het werk stellen, die echter zonder eenige vrucht bleven.

Naar luid der jongste geruchten, uit Neurenburg, die echter ongetwijfeld meerdere bevestiging verdienen, zou het den directeur der politie *von Gotha* gelukt zijn, den geheimzinnigen sluijer, welke *Kasper Hausers* lotgevallen hield bedekt, op te heffen, en achter al de aanleidende oorzaken van den moord te komen.

Het gebeurt dikwijls in kleine plaatsen in Duitschland, dat, ingeval er ongelukkig brand ontstaat, het geheele stadje een roof der vlammen wordt. Zoo schrijft men uit Oldenburg van den 30 Januarij: „ Het stadje Dransfeld, bevattende 212 huizen en 1355 inwoners, is eergisteren een prooi der vlammen geworden, en volgens de verklaring van den conducteur der diligence van Kassel, als ook van de reizigers, waren er van het geheele plaatsje slechts weinige huizen overgebleven."

De regtbank heeft den 29 Januarij eene indaging uitgevaardigd tegen Dr. *J. E. van Rauschenplatt*, als deelnemer aan het oproer van 3 April ll., en als aanvoerder van de bende, die toenmaals de hoofdwacht heeft aangevallen.

Op nieuwjaars nacht, des morgens om 5 ure, werd de wever *Mobius* in Zeitz, door een slag in zijn tuin gewekt, die zoo geweldig was, dat hij geloofde, dat zijne loods was ingevallen. Toen het dag was begaf zijne vrouw zich in den tuin, en keerde met gejuich terug, zeggende, dat de tuin met zilver bedekt was. — Een luchtsteen 10½ pond zwaar, was er ingevallen, en had overal splinters of schilfers verspreid, die zilverachtig schenen. De steen heeft veel gelijkenis met Mariaglas, doch heeft eenen hoogeren zilverglans, en bestaat uit dunne schijven of schilfers.

De *Neurenburgsche Correspondent* meldt het volgende: „ De onderdanen des grootshertogdoms Oldenburg, van het mannelijk geslacht, zullen voortaan, zonder dispensatie van den souverein, niet beneden den ouderdom van 21 jaren mogen trouwen. Wanneer iemand voor het voleindigde 21ste jaar buitenlands trouwt, blijft het huwelijk wel geldig, doch zal de man bij zijne wederkeering vier weken lang in de gevangenis gezet worden. Mannen, die onderstand uit het armenfonds trekken, bekomen in het geheel geen verlof tot trouwen. Treden zij buitenlands in den echt, dan wordt de vrouw afgewezen en de man 3 of 6 weken in de gevangenis gezet."

Van den 5den. Volgens berigten uit Zwitserland heeft men in de laatste dagen der vorige maand in onderscheidene kantons veel beweging bespeurd, welke deed vermoeden, dat ergens eene oorlogzuchtige onderneming op stil was. Uit Bern en andere plaatsen, alwaar zich Poolsche uitgewekenen ophielden, zijn die lieden eensklaps naar de zijde van Waadt, Geneve en Wallis getogen. Ook heeft men te Bern een aantal jonge lieden, welke voor studenten uit Zurich gehouden werden, op wagens zien doortrekken, den weg naar Lausanne inslaande. Gelijktijdig heeft zich in de genoemde kantons eene menigte uitgewekene Piemontezen vertoond. Deze buitengewone beweging heeft aanleiding gegeven tot allerlei geruchten; sommigen spraken van een aanslag op Wallis; anderen hielden het er voor, dat Piemont het doel van den toeleg was, en men vernaalde zelfs reeds, dat den 28 Januarij aldaar te lande een opstand moest uitbreken. In den avond van den 27sten heeft de staatsraad van Lausanne eene vergadering gehouden en een courier naar Aigle (kanton Waadt) gezonden, ten einde de overheden aldaar in staat te stellen, om de noodige maatregelen te nemen. De Sardinische gezant, die zich juist in Geneve bevond, heeft van hetgeen er omging berigt gezonden aan den gouverneur van Chambery. (Men zie de hieronder staande berigten uit Parijs, nopens den toeleg op Savoije.)

ENGELAND.

LONDEN, *den 5 Februarij*. In de aanspraak, waarmede Z. M. het parlement gisteren in persoon geopend heeft, komen onder anderen, — na alvorens met een enkel woord van de gunstige ontvangst gewag gemaakt te hebben, welke de bill ter emancipatie der negerslaven in West-Indie tot dus verre in de Britsche kolonien is te beurt gevallen, en tevens eenige hoofdpunten opgesomd te hebben, welke thans de onmiddellijke beraadslaging van het parlement zullen vorderen, — aangaande de tegenwoordige betrekkingen van Engeland met de andere vreemde Mogendheden van het vaste land, de navolgende zinsneden voor:

„ Het is het bestendige doel mijner staatkunde geweest, om aan mijn volk het onafgebroken genot van den zegen des vredes te verzekeren. Hiertoe is mij de goede verstandhouding, welke zoo gelukkig tusschen mijn gouvernement en dat van Frankrijk gevestigd is, zeer veel te stade gekomen; en de verzekeringen, welke ik van de vriendschappelijke gezindheid der andere Mogendheden van het vaste land ontvang, geven mij hoop op een voortdurend wel slagen mijner pogingen.

„ Ik heb echter te betreuren, dat eene finale schikking tusschen Holland en Belgie nog niet bewerkstelligd is, en dat de burgeroorlog in Portugal steeds voortduurt. Gij kunt verzekerd zijn, dat ik mij zorgvuldig elke gelegenheid zal ten nutte maken welke mij de middelen zou kunnen verschaffen, om het vestigen van eenen staat van zekerheid en vrede bevorderlijk te zijn in landen, welker belangen zoo naauw met die mijner staten verbonden zijn.

„ Bij den dood van wijlen den Koning van Spanje heb ik geenszins geaarzeld, om de opvolging van de Infante, deszelfs dochter, te erkennen; en ik zal met de grootste bezorgdheid een wakend oog houden op den gang der gebeurtenissen, welke een gouvernement zouden kunnen aandoen, waarvan de vreedzame vestiging van het uiterste aanbelang is voor dit land, en voor de algemeene rust van Europa.

„ De rust van Turkije is, sedert de overeenkomst met *Mehemed-Ali*, niet gestoord, noch zal, zoo ik vertrouw, door eenig nieuw gevaar bedreigd worden. Mijn toeleg zal zijn, alle verandering in de betrekkingen van dat rijk met andere Mogendheden te voorkomen, welke deszelfs toekomstige vastigheid en onafhankelijkheid zou kunnen aandoen."

Ten opzigte van den tegenwoordigen toestand van Ierland bezigde Z. M. in deszelfs aanspraak deze woorden:

„ De publieke rust is algemeen behouden gebleven, en de staat van al de provincien van Ierland heeft, over het algemeen genomen, thans een veel gunstiger aanzien dan in geheel het afgeloopen jaar.

„ Evenwel heb ik met gevoelens van diep leedwezen en billijke verontwaardiging het voortduren van pogingen gezien, om het volk van dat land aan te zetten tot het vragen om eene herroeping der wetgevende unie. Dezen waarborg van onze nationale kracht en veiligheid heb ik reeds verklaard mijn stellig en onveranderlijk besluit te zijn, onder den zegen der Goddelijke Voorzienigheid, ongeschonden te handhaven met alle de middelen in mijne magt. Ter ondersteuning van dit besluit kan ik geenszins de ijverige en krachtdadige medewerking van mijn parlement en mijn volk in twijfel trekken."

Deze aanspraak, na het vertrek van Z. M. uit het huis der lords, op de motie van den graaf *Grey*, herlezen zijnde, heeft de hertog *van Sutherland*, ondersteund door lord *Howard van Effingham*, het voorstel tot een dank-adres aan Z. M. gedaan. Na gezegd dank-adres echter, hetwelk een letterlijke weerklank van Zr. Ms. aanspraak is, voorgedragen was, heeft de hertog *van Wellington*, zonder zich zelven evenwel tegen hetzelve te willen verzetten, en na alvorens zijne verwondering over het weinig belangrijke der koninklijke aanspraak betuigd te hebben, over eenige hoofdpunten van dezelve evenwel uitgeweid, en alstoen onder anderen van de Hollandsche en Belgische aangelegenheden gezegd, dat dezelve nog in denzelfden toestand waren als twee jaren vroeger, en dat, ingeval Zr. Ms. ministers op hetzelfde voetpad bleven voortwandelen, hetwelk zij nu ongeveer derdehalf jaar betreden hadden, voornoemde zaken alsdan over tien jaren nog in den zelfden staat verkeeren zouden. In het breede heeft onze eerste minister de onderscheidene betoogen van laatstgenoemden hertog hierna wederlegd, en het nog niet tot eene finale schikking brengen van bovengenoemde questie hoofdzakelijk aan de draalzucht en halstarrigheid van het Hollandsche gouvernement toegeschreven, waarna het dank-adres doorgegaan is. — Ook is dien zelfden avond het adres op Zr. Ms. aanspraak in het huis der gemeenten, voorgesteld door den heer *Schaw le Fevre*, en ondersteund door den heer *Morrison*, na eene vrij lange woordenwisseling en het verwerpen van twee voorgedragen amendementen, ten slotte aangenomen.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den 4 Februarij*. Ingevolge de aangenomene staatkunde van het bewind van Koning *Philips* (welke hetzelve dringend moet zijn aanbevolen door prins *Talleyrand*), om vooreerst nog gewapend te blijven, heeft de maarschalk *Soult* 30 millioenen van de gedeputeerden verlangd, als eene buitengewone toelage voor de landmagt, gedurende het jaar 1834. Hij heeft daarbij doen opmerken, dat hij, van zijne zijde, had verlangd, dat het leger van den Staat gedurende dit loopende jaar ware bepaald geworden op 310,000 man en 56,000 paarden, hetwelk reeds eene vermindering zoude hebben opgeleverd, bij het bestand van 1833, van 100,000 man en 37,000 paarden; — dat echter de kamer het bedrag op slechts 286,000 man hebbende bepaald, hij zich daarmede had vereenigd, op *voorwaarde*, dat de toestand van het Westen en het Zuiden eene vermindering zoude gedoogen van de bezettingen in die oorden, en dat geene buitenlandsche gebeurtenissen nieuwe maatregelen van voorzorg zouden vereischen. Naar zijn inzien, is deze voorwaarde *niet vervuld*; vereischt de toestand van het Westen nog eene buitengewone bezetting, en beletten de aangelegenheden van Spanje, zoowel als de verwikkelingen van het Oosten, de bij de begrooting voorgeschrevene vermindering, en wel dermate, dat in 's Konings raad *eenstemmig* is besloten, om het leger tot een bedrag van 371,000 man en 78,000 paarden voltallig te houden. Het onderhoud derhalve van 85,000 man, boven het bepaalde getal, vordert 25 millioenen. De voortdurende bezetting van Ancona door Fransche troepen en de expeditien naar Algiers vorderen daarenboven nog vijf millioenen. — De minister der zeemagt heeft de aanvrage om een buitengewoon crediet van ruim twee millioenen niet nader toegelicht.

Het leger van het Noorden is ontbonden, doch die ontbinding betreft alleen de staven. De troepen zijn in de noordelijke grensplaatsen verdeeld.

Het gerucht, dat het landschap Savoije, behoorende tot het gebied van Z. M. den Koning van Sardinie op het vaste land van Italie, met ernstige onlusten wordt bedreigd houdt stand. Een handelshuis, hetwelk veel betrekkingen in Zwitserland onderhoudt, is zegt men, uit Geneve onderrigt geworden, dat een aantal gevlugte Piémontezen daar te lande wapenen zoude hebben gekocht, en willens zoude zijn, om, ondersteund door de zich aldaar nog bevindende uitgewekene Polen, een inval in Savoije te doen, en in dat oord een opstand te bevorderen. Men wist niet, of die opstand in verband zoude staan met poging, om geheel Italie, zoo men het noemt, te emanciperen, dan of men zich zoude bepalen tot het afscheuren van Savoije van Piemont, ten einde van het eerstgenoemde landschap, ten aanzien van Frankrijk, een tweede Belgie te maken. — Men voegt er echter bij, dat het bewind van Frankrijk in tijds de lucht van dit ontwerp heeft bekomen, en het hof van Turin daarvan heeft onderrigt, en dat daarop ook in Zwitserland middelen van voorzorg zijn genomen.

Brieven uit Madrid van 28 Januarij behelzen de navolgende bijzonderheden: „ Het ministerie beraadslaagt steeds over het decreet, bij hetwelk de Cortes zullen worden bijeengeroepen. Men meldt, dat dit decreet op zich zelf als eene constitutie zal kunnen worden aangemerkt, welke door de Koningin-regentes aan de Spaansche natie zal worden geschonken, of geoctroijeerd.

„ De geldmiddelen leveren steeds de grootste moeilijkheid op. De minister van financien, de heer *Arenalde*, behoort tot de zoogenaamde *camarilla*, of het geheime committé, hetwelk in de laatste jaren zoo veel invloed op het beheer in Spanje heeft uitgeoefend. — Hij schijnt steeds aan te houden op het ondernemen eener vreemde geldleening, en zijne aanwezigheid in het ministerie kan als een blijk worden aangemerkt, dat de invloed van de bedoelde *camarilla* zich nog in het bewind doet gevoelen.

„ De opstand der Carlisten houdt stand in de Baskische provincien. Dezer dagen is een deel troepen uit Madrid vertrokken, zich met geforceerde marschen naar Burgos begevende."

Uit Bajonne wordt gemeld, dat de Spaansche generaal *Morillo* zich ongesteld bevindt, en dat de troepen van den Spaanschen generaal *Rodil* weder een inval op Portugeesch grondgebied hebben ondernomen, ten einde zich, zoo mogelijk, van den persoon van den Infant don *Carlos* meester te maken, doch dat deze, weder in tijds onderrigt, naar Braganza is geweken.

De Spaansche minister *de la Rosa* gaat met veel bedachtzaamheid te werk, en laat twee ontwerpen van wet bewerken, die als van het hoogste gewigt voor Spanje worden beschouwd. Het eerste betreft de oprigting van burgerwachten door geheel het Rijk; het tweede de bijeenroeping der Cortes. Men schijnt te duchten, dat de tegenwoordige minister van financien zal worden opgevolgd door iemand, die geene zwarigheid zoude maken, om eene vermindering van renten voor te dragen, en zulks heeft een ongunstigen invloed gehad. Het ontbreekt echter niet aan lieden, die begrijpen, dat de heer *de la Rosa* nimmer kan toestemmen in het nemen van maatregelen, die het crediet van Spanje voor een geruimen tijd zouden bederven.

De berigten uit het Noorden van Spanje zijn nog geenszins voldoende voor de zaak der Koningin; *Valdez* schijnt den opstand niet te kunnen bedwingen; men gelooft intusschen niet, dat don *Carlos* zich op Spaansch grondgebied zal wagen.

„ Wat ook de dagbladen mogen voorgeven, men houdt het daar voor, dat de geschillen van het Oosten voor het oogenblik rusten, maar nog geenszins zijn beslecht. Men wacht, dat deze aangelegenheid in het Britsche parlement op eene ernstige wijze zal worden behandeld, en de meening, dat onlusten in Piemont zeer waarschijnlijk de bemiddeling van Oostenrijk voor langen tijd zullen belemmeren, schijnt bevestigd te worden; in dergelijke omstandigheden toch kan het hof van Weenen nimmer ééne lijn trekken met dat der Tuilerien. Men wil, dat die onlusten te duchten zijn aan den kant van Zwitserland. Anderen daarentegen meenen, dat men dezelve veel eer aan de zijde van Genua te vreezen heeft.

„ De begravenis van *Dulong* is zonder onheilen afgeloopen. Het bewind heeft 15000 man met 40 stukken geschut in het geweer gebragt; duizend menschen zijn het lijk gevolgd, honderd duizend hebben het schouwspel aangezien, en eene menigte van 20,000 heeft op de begraafplaats, om strijd „ leve *Lafayette*" geroepen. De heer *de Rumigny* is gewisselijk de oorzaak van het tweegevecht. Hij is het geweest, die den dagbladschrijver van de *Débats* heeft vermaand, om melding te maken van het woord *gevangenbewaarder*, hetwelk *Dulong* zich op eene naauwelijks hoorbare wijze had laten ontvallen.

„ De aanvraag van 30 millioenen voor 1834 baart opzien, en schijnt te weeg gebragt door de Oostersche en Piemonteesche aangelegenheden. Indien Rusland niet toegeeft nopens het tractaat met de Porte, houdt men zich verzekerd, dat in het voorjaar de Fransche vloot zich meer in de nabijheid van Konstantinopel zal posteren, en indien Oostenrijk in Piemont trekt, zal Frankrijk gewisselijk Savoije bezetten. De bereidvaardigheid, waarmede de Fransche kamers aan het bestuur de noodig geoordeelde geldsommen toestaan, kan echter als een der beste waarborgen voor het behoud des vredes beschouwd worden."

Van den 5den. In onze dagbladen is dezer dagen aangetoond, hoe schandelijk de uitgewekene Polen, die uit Dantzig naar Noord-Amerika vertrokken zijn, doch te Havre zijn binnen gevallen, zich jegens het Pruissische gouvernement hebben gedragen. De Polen, die uit Frankrijk naar Zwitserland zijn getrokken hebben zich niet beter gedragen, en die uit Italie te Marseille zijn gekomen, hebben niet alleen Oostenrijk belasterd, maar geweld tegen de Fransche militairen gebruikt. In weerwil van hunne ondankbaarheid, in weerwil van hunne logens en lasteringen, waren zij bij de Franschen in beklag, werden zij als vervolgde ongelukkigen beschouwd en als zoodanig behandeld. De Fransche regering was beter onderrigt, en wilde zich van deze lastige gasten ontslaan; doch er kwamen in de kamer verscheidene klagten in tegen de wreedheid des bestuurs ten opzigte van deze zoogenaamde ongelukkigen, zoo dat de minister van binnenlandsche zaken den 25 dezer het ondankbaar en slecht gedrag dezer gelukzoekers openbaar maakte, en de leden ten dien opzigte in eens bekeerde. Nopens de Polen, die uit Trieste naar Marseille gekomen zijn, zeide de Fransche minister:

„ Te Triest werden zij door Oostenrijk onderhouden en elk ontving 75 centimes daags; zij verzochten aan den Franschen consul om naar Algiers te mogen vertrekken. Deze schreef daar over naar Parijs, en de minister stond hun verzoek toe. Doch naauwelijks te Marseille aangekomen, zeiden zij, dat zij gekomen waren om in Frankrijk te blijven en niet om naar Algiers te worden gezonden. De kommandant van de *Malouine*, welk vaartuig hen naar Algiers zou overbrengen, zond eenige manschappen aan boord van de *Regina*, om te beletten, dat de Polen niet aan land kwamen. Deze wilden eene petitie inleveren, hetwelk geschiedde; belovende zij, op hun woord, aan boord te blijven tot dat het antwoord zou terug gekomen zijn. Intusschen werden de posten ontwapend, en 2 uren daarna waren de Polen aan land. De prefect deed twee opper-officieren, welke er zich bij bevonden, bij zich komen, hen aanmanende woord te houden en naar boord terug te keeren. Zij weigerden zulks, deden bedreigingen, en verklaarden, dat zij Marseille niet dan met geweld zouden verlaten. Wat moesten wij in dat geval doen? Moest het gouvernement zich door een handvol lieden laten trotseren, die, na tweemalen hun woord van eer geschonden te hebben, ons de wet wilden voorschrijven? Er werd dus bevel gegeven, om geweld te gebruiken, en toen men hen wegvoerde, schreeuwden zij, dat het hun leed deed geene wapens te bezitten, om zich tegen de Fransche militairen te verzetten. Zij worden nu naar Algiers gebragt, en van daar kunnen zij zich begeven werwaarts zij verkiezen, mits dat zij niet in Frankrijk komen." (Er werd geroepen: *zeer wel! zeer wel!*)

Nopens de Polen, die te Havre zijn aangeland, zeide de Fransche minister, dat de Pruissische scheepskapitein verheugd was, van zijne gasten ontslagen te zijn, en verklaard had, hen niet meer aan boord te willen hebben. (*Een groot gelach in de kamer.*)

„ Deze Polen — ging de minister voort — hebben ook doen verzoeken naar Algiers te gaan; het gouvernement heeft er in toegestemd; doch alvorens deze toestemming te Havre was, hebben zij de wachten overrompeld, het gezag van den commissaris van politie miskend, en zich over het land verspreid. Toen zij gevraagd werden, of zij zich naar Algiers wilden inschepen, riepen zij: *dat zij in Frankrijk wilden blijven.*"

De minister verklaarde ten slotte, dat deze menschen niet willen werken, doch geheel ten koste van anderen willen leven; en dat hun doel is, om oproer te maken, den troon omver te werpen, eene republiek te stichten en aldus Frankrijk in de grootste rampen te storten.

Uit verschillende berigten van Genève blijkt, dat men in de daad eenen aanslag heeft gewaagd, om Savoije in opstand te brengen. De uitgewekene Polen zijn daartoe uit het kanton van Waadt in twee schuiten het meer overgetrokken, ten einde bij Vezenes aan land te gaan. Het bewind van Genève heeft troepen afgezonden, om zich tegen de landing te verzetten en zich meester te maken van de wapenen, welke de Polen medevoerden. Deze troepen hebben zich ter bestemder plaatse laten vinden, en hebben de Polen, welker wapenen in een ander vaartuig waren geladen, genoodzaakt terug te keeren. Van de liberale zijde wordt gemeld, dat het bestuur van Genève door de menigte zeer werd misprezen, en dat dezelve de Polen op allerhande wijze trachtte behulpzaam te zijn; doch dit schijnt niet te hebben belet, dat de laatstgenoemden verhinderd zijn geworden, om naar de grenzen van Savoije door te dringen. In berigten van Genève van den 2den wordt gemeld, dat in den vorigen nacht een algemeene opstand op de Savoijsche grenzen was uitgebroken; — dat de opstandelingen zich vleidden met de ondersteuning der troepen, enz. Het schijnt, dat er in de daad buiten de bovengenoemde Polen, nog eenige uitgewekenen in Savoije zijn aangekomen, immers men leest heden in den *Moniteur* het navolgende: „ Eene telegrafische depêche uit Lyon van den 4den meldt, dat de beweging *tegen* Savoije een einde heeft genomen. *Romarino* en zijne bende, tot 60 man verminderd, hebben zich niet verre van Carouge op de Geneefsche grenzen geworpen en de wapenen nedergelegd. De onderneming is van zelve vervallen." Naar luid van dit berigt, zoude de Sardinische regering meer kracht hebben kunnen ontwikkelen, dan men scheen te verwachten, of zouden de uitgewekenen geen bijval hebben gevonden bij de bevolking. Hoe geruststellend ook het berigt van den *Moniteur* moge luiden, vindt men echter lieden, die het nog niet als zeker aannemen, dat de rust in Savoije geheel is hersteld.

De bekende liberale *Dupont de l'Eure* heeft zijn ontslag genomen, als lid der gedeputeerden, en zich daartoe genoopt geworden, uit hoofde van den dood van (zijnen natuurlijken zoon) *Dulong*. Hij heeft zijn besluit aan de kamer in een brief bekend gemaakt, doch dezelve tevens berigt, dat hij, buiten dit treurige voorval, toch reeds wanhoopte, om in de kamer eenig nut te kunnen stichten, sedert zij, gelijk ook de regering, haren gemeenschappelijken oorsprong miskennende, zich meer en meer van de beginselen der jongste omwenteling verwijderden, en, in stede van zich op den grondslag van de souvereiniteit des volks te vestigen, en de belangen des volks te behartigen, zich aan het denkbeeld eener quasi legitimiteit vasthielden. Hij heeft daarop al de grieven, welke de warme liberalen tegen het bewind en de meerderheid der kamer aanvoeren, zoo wel wat betreft de geldmiddelen als de binnenlandsche en buitenlandsche staatkunde, opgesomd, en geëindigd met te kennen te geven, dat hij zijn ontslag had genomen als gedeputeerde. De ministeriëlen hebben hun misnoegen over den inhoud van dezen brief niet ontveinsd.

De generaal *Lafayette* heeft zich, bij zijne langdurige wandeling, ter gelegenheid van de begravenis van *Dulong*, eene zware ongesteldheid op den hals gehaald, doch bevindt zich heden veel beter.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, *den 6 Februarij*. Op den 30 Januarij ll., des morgens ten 5 ure, is de gewone marktwagen van Rotterdam op Gouda, 's Gravenweg passerende, ongelukkig, bij het afrijden der eerste hooge brug, in het water gestort. Den voerman en een passagier gelukte het om daarvan af te springen, doch acht passagiers bevonden zich in doodsgevaar in het water. Door den ijver van den voerman en den passagier, alsmede door de hulpvaardigheid van den bouwman *Arie Maat*, die met zijn gezin alles toebragt tot hulp, gelukte het, zeven personen uit het water te redden, doch een meisje van 23 jaren, dochter van een der passagiers, *J. van Voorn*, heeft haar graf in het water gevonden.

AMSTERDAM, *den 6 Februarij*. Extrakt uit eenen Particulieren brief uit Batavia dd. 18 October aan een Huis van commercie hier ter stede:

.... De inspecteur over de thee-kultuur op Java, de heer *Jacobson*, heeft mij verzekerd, innig overtuigd te zijn, dat binnen weinige jaren, eene volle lading Thee, geheel op zijn Chineesch behandeld, van hier naar het Moederland zal kunnen ingescheept worden. Indedaad, men kan de kundigheden en den werkzamen ijver van dezen heer niet genoeg prijzen. Met gevaar van zijn leven heeft hij bij herhaling Chinezen en millioenen theeplanten en veelvuldige machines voor het fabrijkwezen van China herwaarts overgebragt, en heeft vele uitgestrekte thee-tuinen aangelegd, die in vollen bloei staan. Het was dan ook aan een ieder aangenaam, zijne verdiensten door het gouvernement, hetwelk hem deswege met eene medaille heeft beschonken, openlijk te zien erkennen.

Wij hebben Curaçaosche berigten tot den 30 November. Den 3 dier maand is Z. Ms. brik Pegasus, kapt. *Muller*, en den 16 Z. Ms. brik de Echo, kapt. *van Voss*, aldaar uit Suriname aangekomen. Te Suriname was nog uit het Moederland aangekomen Z. Ms. korvet Pallas, kapt. *Bruijl*. Van de vaste kust, en wel uit Coro, eene [illegible]

van 15,000 man tegen de republiek van Nieuw Grenada. Men meldt niets van Bolivia, naar alle waarschijnlijkheid, zal deze kleine republiek ook onder het geweld van *Gamarra* bezweken zijn. — Het leger van dezen overweldiger kan bij Nieuw Grenada niet komen, dan door de Ecuador te trekken; zoo gelooft men, (wij weten niet op welken grond) dat de generaal *Flores*, president van den Ecuador, in verstandhouding is met den overweldiger.

„ Het is waarlijk bedroevend, — aldus schrijft men verder — zoodanige berigten wegens de nieuwe Amerikaansche gemeenebesten te ontvangen. Wij mogen wel wenschen, dat dergelijke rampen van de republiek van Venezuela mogen afgekeerd worden.

LEEUWARDEN, *den 10 Februarij*. Dezer dagen heeft Z. M. de Koning een besluit genomen, waarbij wordt bepaald, dat de gemeente belasting op het middel van het gemaal niet dan bij wijze van opcenten zal kunnen worden geheven, zonder dat voor die heffing eenige andere reglementaire bepalingen, dan die betrekking hebben op in-, uit- en doorvoer, zullen mogen worden gemaakt.

De administratie der in- en uitgaande regten heeft dezer dagen eene beschikking genomen, om toe te laten, dat de betaling der regten door passagiers voor hunne bagagien of goederen, tot hun gebruik wordende medegevoerd, onmiddelijk op het als zoodanig opgeheven kantoor te Lobith plaats mag hebben, in tegenoverstelling van handels-artikelen.

Het gouvernement heeft, over de laatste zes maanden van het afgeloopen jaar, op gelijke wijze als zulks over het eerste half jaar is vastgesteld geweest, eene tijdelijke verhooging van tien pCt. van den standprijs der wollen stoffen toegestaan aan de fabrikanten-leveranciers, welke die stoffen voor het leger geleverd hebben.

BUITENLANDSCHE SCHEEPVAART TE HARLINGEN.

Binnengekomen: Den 2 Februarij, het schonerschip *Union*, kapt. A. Gallawaij, met Ballast van Londen. — Den 6 dito, het schonerschip *Fame*, kapt. Wm. Barfield, met Ballast van Londen. — Den 7 dito, het smakschip *Frauke Knelsina*, kapt. R. de Jong, en het kofschip *Pederdina*, kapt. H. R. Duit, beide met Hout van Dantzig.

Uitgezeild: Den 2 Februarij, het schonerschip *Orwell*, kapt. R. Cubitt, met Boter naar Londen. — Den 8 dito, het schonerschip *St. Thomas*, kapt. N. M. Lindegaard, met Kaas naar Newcastle.

MENGELWERK.

K. M. VON WEBER.

Op den 18 December 1786 (niet 1766, gelijk het Handelsblad van 24 Jan. ll. vermeld,) is de beroemde Componist KAREL MARIA VON WEBER in het Holsteinsche geboren en genoot eene zeer zorgvuldige opvoeding, daar zijn Vader een knap en vermogend man en tevens een uitmuntend vioolspeler was. Als met de kunst geboren gelukten al dadelijk de pogingen van den jongen WEBER in de Muzijk en ook in de Schilderkunst, welke laatste echter voor de eerste verre moest achterstaan. Onder het geleide en de zorg van goede meesters ontwikkelde zich het kunstvermogen met eene verbazende kracht, want reeds op zijn tiende jaar was WEBER een zeer goed Pianospeler, en zes Fuga's van den twaalfjarigen jongeling werden in druk uitgegeven.

Te Munchen door den zanger *Valesi* en den hoforganist *Kalcher* in de geheimen der kunst onderwezen, begon reeds zijne zucht tot het dramatische vak zich te openbaren, en onder het oog zijns meesters bragt zijn scheppend vernuft de Opera voort, getiteld: *de Magt der Liefde en des Wijns.* Deze en meerdere muzijkstukken werden door een brand aan het huis van *Kalcher* vernield, waarbij, zoo men verhaalt, WEBER zelf bijna omkwam, 't welk zulk een diepen indruk op den hartstogtelijken knaap gemaakt zoude hebben, dat hij de muzijk liet varen en de toen uitgevondene Steendrukkunst wilde verbeteren en verheffen. Dit ontwerp deed hem met zijnen Vader naar Freiburg vertrekken, doch deze kunst kon zijne ziel en zinnen niet genoegzaam boeijen, want voor de muzijk geschapen, moesten wel alle andere ondernemingen schipbreuk lijden. Met te meerder drift zette hij nu zijne oefeningen voort, en nog maar 14 jaren oud schreef hij de Opera: *Das Waldmädchen*, door Steinsberg gedicht, welke te Weenen, Praag, Petersburg, ja overal eenen ongemeenen bijval vond en grooten roem verwierf. Het uitbazuinen van zijnen lof evenwel geviel hem matig, daar hij zijn eigen werk als eene zeer onrijpe vrucht beschouwde, welke door geweldig vuur was gestoofd; binnen den tijd van 10 dagen had hij de geheele tweede acte vervaardigd.

Hij vormde nu een nieuw stelsel, begaf zich tot den grooten *Haijdn*, die zijn genie toejuichte; hij verbond zich met den abt *Vogler*, die hem verder vormde, en zoo werd WEBER in weinig tijds een allesovertreffend meester op de Piano. Op zijn achttiende jaar werd hem het bestuur van den Schouwburg te Breslau opgedragen, alwaar hij alles hervormde en de door Rhode gedichte Opera *Rubezahl* grootendeels componeerde. Daarna nam hij gretig de uitnoodiging van Hertog *Eugenius* aan, vertrok naar Calsruhe en stelde vele stukken zamen, als de Opera *Silvane*, de beroemde Cantate *der erster Ton* en een groot aantal Ouvertures en Symfonien. Toen reisde hij weder naar Duitschland, schreef onder opzigt van *Vogler* de Opera *Abu-Hassan*, werd in 1813 orkestmeester te Praag, schreef de uitvoerige Cantate *Kampf und Sieg*, en na eenige kunstreizen wijdde hij zich geheel aan de nieuw opgerigte Opera te Dresden. De Koning van Saksen was hem zeer genegen, en verleende hem alle mogelijke vrijheden en gunsten. Hier schreef hij in 1821 zijne wereldberoemde *Freijschutz*, welke als het ware eene muzijkale omwenteling te weeg bragt. De toejuiching over dit tooverend en vreemd gewrocht, 't welk het Duitsch enthusiasmus verre boven de wolken verhief, bragt hem te Weenen, alwaar hij, op verzoek van de Keizerin van Oostenrijk, de muzijk voor de *Eurijanthe* zette. Voor het Londonsch tooneel vervaardigde hij den *Oberon*, na zich vooraf onvermoeid in de Engelsche taal geoefend te hebben; doch nu snelde zijn roemrijke loopbaan ten einde. Eene borstkwaal, aanhoudende inspanning en vermoeijing des geestes, afmatting door overkropping van zielenarbeid, deden hem bezwijken, na alvorens zelf te Londen zijn *Oberon* ten tooneele gebragt te hebben. Op denzelfden dag, den 5 Junij 1826, toen men ten zijnen voordeele de *Freijschutz* vertoonen zoude, gaf hij den geest. — Hij werd begraven in de Moorfieds-Kapel.

Deze groote genie heeft wonderen in de kunst bedreven en in het dramatische vak een geheel nieuw tijdperk geopend.

MOZART.

Met nog hooger roem dan VON WEBER had te voren de groote JOHANN CHRIJSOSTOMUS WOLFGANG GOTTLIEB MOZART zijn hoofdrol in de muzijkale wereld vervuld. Hij werd te Salzburg op den 27 Januarij 1756 (volgens anderen 1757) geboren en naauwelijks drie jaren oud oefende hij zich reeds en met vrucht op het klavier. — In het volgende jaar leerde zijn Vader hem eenige menuetten en andere stukken, en in een half uur tijds speelde hij dezelven met juistheid en gevoel. Van nu aan maakte hij zulke snelle vorderingen, dat hij in zijn vijfde jaar kleine stukjes componeerde, welke hij zijnen Vader voorspeelde en door dezen op 't papier brengen liet. Van dien tijd af liet hij alle kinderspel varen, vergat eten en drinken en gaf zich met eene onbegrijpelijke geestvervoering, boven alles, aan de muzijk over. Met reuzenschreden ging hij voorwaarts, zoodat hij dikwijls zijnen Vader, in weerwil deze dagelijks bij hem was, van verrukking hield opgetogen, onder anderen door een in zijn vijfde jaar naar alle regels der kunst gezet Klavier-Concert, 't welk zoo zwaar was, dat tot de uitvoering een geoefend speler vereischt werd. Zes jaren oud ging hij met zijne Zuster Maria Anna, ook eene genie, naar Weenen, en werd aan het Hof door zijnen Vader voorgesteld. Met eene treffende vaardigheid lieten zij zich hooren en elks verbazing steeg ten top over deze jonge Virtuozen, terwijl de kleine Mozart aan Keizer Frans zijn verlangen te kennen gaf om uitsluitend voor kenners te willen spelen en den kundigen Wagenseil te doen halen, om dat die het best over zijn spel kon oordeelen. Daarin werd bewilligd, en ook deze kunstenaar was door zijn talent opgetogen.

Tot dezen tijd behandelde Mozart alleen het klavier en had geen ander instrument in handen gehad. In Weenen schonk men hem eene kleine viool, op welke hij, toen de familie naar Salzburg terug gekeerd was, buiten weten zijns Vaders zulke vorderingen gemaakt had, dat hij, tot verwondering van alle aanwezenden, in een trio, de tweede viool met alle juist- en netheid speelde. Zoo was de ziel van MOZART geheel voor de muzijk gestemd, de kunst hem met de geboorte als het ware eigen geworden en zijn gansche bestaan eene harmonie! Het is uiterst opmerkenswaardig dat voor zijn gehoor ieder wanklank niet alleen, maar zelfs ieder raauwe, schelle toon, die niet in harmonie werd opgelost, zoo als b. v. de toon van de trompet onverdragelijk was, zoo dat hij, zelfs bij den klank daarvan eens bewusteloos [illegible] ter aarde stortte. En deze voor het schoone der kunst [illegible]

[illegible]heid, welke zelfs in hare stoutste overgangen ook de ongeoefenden tot eene wel[illegible] wordt. En het is om deze rede, dat MOZARTS werken zoo met genoegen en verrukking worden genoten.

In zijn zevende jaar deed hij met zijnen Vader en Zuster eene groote Kunstreis, door Duitschland, en in het volgende door Frankrijk, Holland, Engeland en Italien, — wanneer hij zes sonaten zamenstelde, liet graveren en aan de Koningen opdroeg. In 1766 keerde hij naar Salzburg terug en werd weldra Hoforkestmeester. Dertien jaren oud reisde hij met zijnen Vader naar Rome, hoorde het beroemde *Miserere* van ALLEGRI, 't welk in de laatste week der Vasten aldaar in de Sixtinische Kapel gezongen, en toenmaals nog geheim gehouden werd. Dit bragt hij alleen op het gehoor op noten en hierdoor steeg al weder zijnen roem veel hooger. (§)

In Napels geloofden de Leerlingen der *Conservatorio della piëta* dat in zijnen ring de tooverkunst zijns spels verborgen zat; hij trok hem van den vinger en nu eerst steeg de bewondering ten top. — Te Rome ontving hij van den Paus het Kruis en en werd Ridder van de Gouden Spoor. — Op zijn veertiende jaar componeerde hij de Opera *Mithridate*, welke algemeen getrokken werd en daarna ging hij bestendig voort met de vervaardiging van een aantal muzijkstukken en zangspelen, die nu nog meer, dan toen zij nieuw waren, door alle Kunstkenners worden bewonderd en verheven, — een echt bewijs voor de deugdelijkheid en waarde der voortbrengselen van een groot genie. — Getuigen hiervan zijn onder de menigte: *die Entfuhring aus dem Serail*, zijn *Idomeneo, Rè di Creta*, de *Figaro, Cosi fan tutte*, *la Clemenza di Tito*, en bijzonder de uitmuntende *Zauberflöte*, welke hij in eene ziekte gezet had en op een na het laatste meesterstuk van hem was, en de heerlijke *Don Juan*, vroeger vervaardigd.

In de laatste dagen zijns levens, reeds ziek en afgemat, vervaardigde hij nog eene Lijkmis, het alom vermaarde *Requiem*, waarvan door zijne Levensbeschrijvers dit verhaald wordt:

Op zekeren tijd dient zich bij MOZART een onbekende aan, draagt hem de compositie eener Lijkmis op, voor welke hij zelfs den prijs bepalen moest. Hij vordert honderd, zoo als andere willen, tweehonderd dukaten, doch wil zich, om het stuk zoo volmaakt mogelijk daar te stellen, aan geen tijd binden. In weerwil dezer voorwaarde betaalt hem de bode den prijs vooruit en belooft bij de aflevering van het werk nog eene aanzienlijke som, zullende met eenige maanden terugkomen. In dezen tijd ontving MOZART de eervolle opdragt om voor de Krooning te Praag de *Clemenza di Tito* te schrijven. Hij zal zoo in den wagen stappen om zich derwaarts te begeven als de bewuste bode verschijnt en om het Requiem hem aanmaant. MOZART verontschuldigt zich, belooft echter dadelijk na zijne terugkomst van Praag zich aan het werk te zullen zetten en het onafgebroken af te arbeiden. De bode vertrekt en MOZART teruggekeerd vangt de compositie met eene geestdrift en belangstelling aan, welke hem nog bij geen werk ooit te voren zoo bemeesterd had. Zijne Echtgenoote deze geweldige inspanning ontwarende meent alles te duchten te hebben van zijnen toenemenden ziekelijken toestand en ijlhoofdigheid; zelfs getuigde hij haar eens met tranen in de oogen, dat hij dit Requiem voor zich zelven vervaardigde. Nu ontrukt zijne gade hem de partituur, — dwingt hem het werk te staken, doch geeft hem dezelve op zijn aanhoudend smeeken in een oogenblik van schijnbare herstelling terug. De groote Componist voleindigt dezen arbeid op een klein gedeelte na, valt dadelijk weder in zijne vorige zwaarmoedigheid terug, wordt zeer krank en sterft op den 5 December 1792 in het zesendertigste jaar zijns levens. (Volgens anderen in 't jaar 1798.) Dadelijk na zijn overlijden verschijnt de bode, verlangt en verkrijgt het niet geheel volledige stuk, hetwelk daarna door *Suszmaijer* zoude voltooid zijn. Dit is de geschiedenis van zijne hoogst voortreffelijke en alom beroemde Lijkmis, in hetwelk de geest van MOZART zijne eigene verheerlijking viert! (*)

Als Kunstenaar was MOZART groot en roemvol, doch als mensch vertoonde hij zich in een minder gunstig licht, bleef in alles een kind en kende geen zelfbeheersching, geen orde, matigheid, gebruik van geld of bestuur in zinnelijk genot, terwijl hij zijne huisselijke belangen aan anderen ter behartiging overliet. — Van zijne eerste kindschheid af speelde hij liefst bij nacht, en alleen, van zes tot tien uur morgens, meestijds te bedde, componeerde hij, ten zij de vervaardiging van het een of ander stuk een noodrukkelijken spoed vereischte. Muzijk was zijn alles, van daar, dat zijne vingers altoos in beweging waren, en hij kende boven de muzijk, geene andere uitspanning en ander genot dan het biljartspel, 't welk hij met belangstelling speelde. — Zijn ligchaamsbouw deed zich zeer onvoordeelig voor; hij was klein, mager en bleek en verried daardoor niets buitengewoons in zijn voorkomen en gelaat.

V. L.

V A R I A.

ZONDERLINGE MISVATTING.

Een Duitsch Natuuronderzoeker van de laatstvoorgaande eeuw las den Satijrischen roman van Holberg, *de onderaardsche reis van Klaas Klim*, voor eene ware geschiedenis, en beriep zich op deze, als eene autoriteit, in diepen ernst, tot staving van eenig onderdeel betrekkelijk zijn geologisch stelsel.

De in Nederland uitgevonden *Roerbak*, welke veel tot de deugdzame bewerking van het papier toebrengt, is nog bekend onder den naam van *Hollander* in Duitschland. Een Duitsch Fabrikant, die een jong Hollander in zijnen dienst had, had tegen dezen gezegd: „ Wij moeten een nieuwen *Hollander* hebben;" bedoelende de roerbak, waarop deze schreijende wegging, daar hij vermeende dat zijn persoon in het geheel nog niet versleten was.

COURANTEN.

Wij hebben in de *Historie der Couranten* ons bezig gehouden met 't *Leaf fen Ljeauwerd* uit GYSB. JAPIKS, of dit namelijk de Leeuwarder Courant of 't Verhaal van Leeuwarden van GABBEMA zoude beteekenen en er dus in 1659 reeds eene Courant alhier zou zijn uitgegeven, terwijl de geleerden het daarover niet eens zijn, weshalve de zaak onbeslist is gebleven. Nu zijn wij op het denkbeeld gekomen of de volgende uittreksels, ons medegedeeld, uit de *Resolutieboeken van het Stedelijk Bestuur van Leeuwarden*, wel niet iets tot dit punt zouden kunnen afdoen. Zij luiden:

den 21 dito. (*October 1654.*)

„ *De Stadts Dienars aen te seggen, de personen met nieuwe brieuen ende Couranten omlopende, sulx te beletten, ende sullen de selue niet mogen werden uijt gegeuen, voor ende alleer de selue op den Raadhuyse sullen syn gebracht en behoorlijk gevisiteerd.*"

den 18 dito. (*Januarij 1650.*)

„ *Dns. Viglio te seggen dat syn soon Otto Viglius van nu voortaen de ordrs. tijdingen die in de Couranten komen niet behoeft ouer te senden.*"

Deze order is herhaald den 19 Januarij 1652 met bijvoeging:

„ *Sonder ordre van den E. Raedt.*

Dit is nu wel geen dadelijk bewijs, dat onder die nieuwe *brieven ende Couranten* ook de Leeuwarder Courant was, want het kunnen ook vreemde Hanzen geweest zijn, die met Neurenburger, Fuldasche of Abderitische Gazetta's, Nieuwsposten en Avisen rondliepen, die door het uitventen van oproerige Jannsbladeren. Politieke Kruijers en Fransche Couriers Leeuwarders Burgerij in 't harnas wilden jagen en er dus voorziening noodig was. — Dan het kan met het bevel aan Viglius[ook]strekken tot[ver-sterking der argumenten van dengenen, die de plaats van GYSBERT op de Leeuwarder Courant doen doelen, 't bestaan derzelver in 1659 voor genoegzaam zeker stellen en *Rintjes* voor Drukker dier Courant met of zonder Mengelwerk houden.

DE JURY.

Het hof van assises te Parijs heeft voor eenige dagen het zeldzame voorbeeld opgeleverd van *Art. 352 van het Wetboek van Strafvordering* te moeten toepassen, [illegible] welk Artikel aan de Regters de bevoegdheid gegeven wordt, om wanneer zij over[illegible] zijn, dat de Gezworenen, ook met inachtneming der vormen, ingeval van ver[illegible] des beschuldigden, zich in den grond der zaak hebben bedrogen, de teregtzitting te schorsen en de zaak voor nieuwe [illegible] te brengen. Een zekere PHILIPPE namelijk was aangeklaagd, van prenten en andere voorwerpen verkocht te hebben, geschikt om oproer en burgeroorlog te verwekken. Het Publiek Ministerie, erkennende, dat de bij den beklaagde gevondene voorwerpen van dien aard waren, maar dat het niet bewezen was, of hij dezelve verkocht of rondgedeeld had, verklaarde van allen eisch af te zien, en het Hof had daarop aan den Advokaat van den beschuldigde een teeken gegeven, dat hij de moeite kon sparen het woord te voeren. Desniettemin verklaarde de Jury, na eene zeer langdurige beraadslaging, tot ieders verbazing, met eene meerderheid van meer dan zeven stemmen, den beklaagde schuldig. Het Hof heeft daarop met eenparigheid van stemmen, naar aanleiding van het aangehaalde Artikel, de zaak tot eene volgende zitting voor eene nieuwe Jury verschoven.

(§) [illegible] een fraai versierd Verhaal betrekkelijk dit Requiem, de Sixtus-Kapel [illegible] in de *Iris*, het laatst uitgekomen No. 2 van de V Jaargang.

(*) [illegible] verbeeld en heeft [illegible]

LETTERKUNDE.

De Heer Baron VAN WESTREENEN VAN TIELLANDT heeft onlangs Z. M. den Koning aangeboden een exemplaar van een gebedenboek, in vier-en-twintig talen, aan hem voor Hoogstdenzelve ter hand gesteld door de Paters van het Armenische klooster op het eiland St. Lazarus, bij *Venetie*, benevens een godsdienstig handboek voor de *Graauwbunders* in de oude Romaansche taal, door dezen oudheidkenner uit *Graauwbunderland* medegebragt, waarop Z. M., door tusschenkomst van dien Heer, aan de Geestelijkheid van gemeld klooster, als een blijk van Hoogstdeszelfs tevredenheid, eene zilveren medaille heeft geschonken, voorzien van een toepasselijk opschrift.

NIEUWE SCHRIJFKUNST.

Is er bij de opvoeding der kinderen vooral in acht te nemen, dat zij eene goede hand leeren schrijven, zoo is het voor de ingezetenen van Leeuwarden van belang, om voor hunne kinderen deel te nemen aan het Schrijfkollegie van den Heer WOUTMAN, welke als een der beste nieuwere onderwijzers gerustelijk kan aanbevolen worden.

Dat zijne leerwijze in vele opzigten aanbevelingswaardig is, kan door menigvuldige proeven bewezen worden; en het zoude jammer zijn, dat de Heer WOUTMAN door gebrek aan genoegzame deelneming, deze stad zoude moeten verlaten.

Aan zijne bekwaamheid in de Schrijfkunst zelve, paart de Heer WOUTMAN eene uitmuntende leiding en zeer beschaafde manieren; hij weet met kinderen om te gaan, en kan hen op eene allezins aangename en doelmatige wijze, binnen eenen korten tijd, goed leeren schrijven.

Ook bejaarden zijn in de gelegenheid eene tamelijke en gebrekkige hand van schrijven in eene zeer goede en vaardige te veranderen, en dat in slechts weinige, meestal 15 of 20 lessen; welke tijd noch kosten zij zich nimmer zullen beklagen, daar de Heer WOUTMAN het onderwijs aangenaam en gemakkelijk weet in te rigten, en onmerkbaar het oud en slecht schrift in een nieuw en fraai kan herscheppen.

J.

Nederlandsche Handel-Maatschappij.

De Directie maakt bekend, dat de *veilingen* van *Koffij* en *Suiker* te *Middelburg*, zullen plaats hebben op *Woensdag den* 19 *Maart* 1834, in plaats van op *Donderdag den* 20 *Maart* 1834, zoo als in de annonce van den 4 dezer is gemeld.

Amsterdam, den 6 Februarij 1834.
VAN DER HOUVEN, *President*.
KOOIJ, *Directeur, fungerend Secretaris*.

Tooneel - Berigt.

Tot eene achtste Voorstelling in het Abonnement, op Dingsdag den 11 Februarij 1834, te vertoonen: TANKRED, groote vermaarde Opera, in drie bedrijven, naar het Italiaansch, Muzijk van *Rossini*. En na hetzelve, op *vereerend verzoek*, (voor de tweede maal): DE ONZIGTBARE, komiek Zangspel, van *J. H. Dessaur*.

Aanvang ten half 7 ure precies.

*** Getrouwd:
Leeuwarden, den 4 Februarij 1834.
J. H. G. JANSEN, *Koek- en Banketbakker*, en
S. S. A. TER HORST.
Strekkende deze tot algemeene kennisgeving, zoo wel binnen als buiten de stad.

*** Getrouwd:
Harlingen, den 6 Februarij 1834.
BEREND J. LEUTSCHER, *van Sappemeer*, en
BAUDEWIJNA OOSTERBAAN.

*** Getrouwd:
Anjum, den 6 Februarij, 1834.
FRANS DOOIJES GLEISTRA, en
GRIJTJE PHILIP MOOR.

*** Heden verloste door Gods goedheid heel gelukkig van eene welgeschapene DOCHTER, SIETSKE BOKSHOORN, geliefde Huisvrouw van
Onder Witmarsum, den 30 Januarij 1834. RUURD AUKES BOOMSMA.

MAKKUM, den 2 Februarij 1834. Heden verloste van eenen welgeschapen Zoon M. S. EERINGA, geliefde Echtgenoot van W. G. DE BOER.

*** Heden verloste zeer voorspoedig van eene DOCHTER, SARA RODENHUIS, geliefde Echtgenoot van J. VALCKENIER.
Amsterdam, den 3 Februarij 1834.

*** Heden verloste voorspoedig van eenen ZOON, A. F. SCHOONLINGEN, geliefde Echtgenoot van H. WIJBRANDI.
Leeuwarden, den 5 Februarij 1834.

LEEUWARDEN, den 6 Februarij 1834. Heden verloste van een' welgeschapen ZOON, MARGARETHA ANNA ADAMA, geliefde Echtgenoot van
H. BROERSMA.

*** Heden beviel door Gods goedheid voorspoedig van eene DOCHTER, MIETJE POLAK, geliefde Echtgenoot van E. S. DE JONG.
Bolsward, den 7 Februarij 1834.

*** Heden beviel mijne geliefde Echtgenoot, SIDONIA CATHARINA POSTHUMUS, van eene welgeschapene DOCHTER. J. C. HELDER.
Sijbrandahuis, bij Dockum, den 8 Februarij 1834.

*** Op den 4 Februarij 1834, overleed te Harlingen, in den ouderdom van circa 86 jaren, de Wel Edel Gestrenge Heer ADRIAAN DE ROOCK, oud Kolonel en Kapitein ter zee Equipagiemeester der Marine te Harlingen, lid van de Provinciale Staten in Vriesland en Raad der stad Harlingen.

*** Heden morgen omstreeks 8 ure overleed tot onze bittere droefheid, na eene ongesteldheid van bijna drie weken, nogtans op het aller onverwachtst, aan eene bezetting op de borst, onze hartelijk geliefde Vader, WIGLE RIMMERS JONGSMA, in den gezegenden ouderdom van 60 jaren. Diep getroffen over dit, voor ons, zoo smartvol verlies, wenschen wij echter met gelatenheid in Gods Vaderlijken wil te berusten.

Strekkende deze tot algemeene en bijzondere kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.
Oudega, (in Hemelumer Oldephaert,) den 4 Februarij 1834.
G. W. JONGSMA.
Mede namens mijne overige Zusters.

*** Heden morgen zeven ure, sluimerde mijne geliefde Echtgenoot, MAAIKE JANS ANEMA, aan de gevolgen der roodvonk, die in twee dagen hare jeugdige krachten ondermijnd had, den doodslaap in.

Ruim 23 jaren slechts mogt zij hier op aarde leven, van welke ik bijna een jaar aan haar gehuwd was. — Met den lieven Zoon, welke zij mij voor vier dagen schonk en met hare waardige Ouders, beween ik het verlies dezer beminde Vrouw en hartelijk geliefde Dochter. — Maar hoe onnaspeurlijk ook hier de wegen des alwijzen en goeden Gods zijn, wenschen wij, met Christelijke gelatenheid dezen slag te dragen, haar nooit te vergeten en haar in betere gewesten, waar eene altoosdurende [illegible]ging zal plaats hebben, weder te zien. GOSSE HENDRIKS IJLSTRA.
Arum, den 6 Februarij 1834.
Familie en Vrienden, gelieven deze als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

*** Heden overleed te *Leeuwarden*, na eene ziekte van slechts vijf dagen en bijkomende bezetting op de borst, onze zeer waarde en veel geachte Vader, Schoonvader en Grootvader, de Oud Kapitein ter Koopvaardij, JAN CORNELIS JANZEN, in den ouderdom van bijna 76 jaren, laatst Provenier in het Sint Anthonij Gasthuis aldaar.

Allen die den overledene in zijne vroegere betrekkingen, zoo binnen als buiten 's Lands, hebben gekend, alsmede de bijzondere liefde en zorg waarmede hij *vijf* zijner minderjarige kleinkinderen opvoedde, sedert het verlies hunner dierbare Moeder in de maand Maart 1833, bij afwezendheid van hunnen Vader te Batavia, den Kapitein ter Koopvaardij, HAIJE PETERS, zullen zoo wij met veel hoop vertrouwen, wel [illegible] dat in dit ons groot verlies willen deelen. A. M. WIJBRANDI.
[illegible] J. [illegible] WIJBRANDI [illegible]
[illegible]

*** Heden overleed, na eene langdurige borstziekte, mijne dierbare Echtgenoot, ANTJE SIEBES POSTHUMUS. S. VAN DER VEGT.
Beetsterzwaag, den 4 Februarij 1834.
Strekkende deze tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

De Prijs der Boter te Leeuwarden, den 7 Februarij 1834, *f* 33.
De In- en Uitlandsche Rogge en Tarwe was dien zelfden dag: Rogge *f* 141 : 00 het Last. — Tarwe *f* 6 : 43 de Mudde.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, DEN 8 FEBRUARIJ 1834.

NEDERLANDEN.		Gebl.	
Werkel. Schuld..... 2½ pct.	49¾	49 11/16	49 11/16
Dito dito.......... 5 „	94 13/16	94⅝	94⅝
Uitgestelde Schuld ...	1 5/32		
Kansbiljetten van dito. *f*	21 15/16	22 1/16	22
Amort. Sijndicaat... 4½ pct.	89⅜	89½	89 7/16
Dito dito .... 3½ „			
Schatkistbiljetten.... 6 „	101½		
OorlogsLasten ..... 5 „	100 3/16		
Leening 1831 ...... 6 „	101¼		
Handel-Maatsch. ... 4½ „	100¼	100½	100½
FRANKRIJK.			
Ins. Grb. p. 22 Junij 3 pct.			
ENGELAND.			
Ins. Grb. p. 13 Mei 3 pct.			
SPANJE.			
Perp R. Emissie Am. 5 pct.	58¾	58⅞	58⅞
Dito dito à *f* 1000 . 3 „	38¾		
Cert. Osy&C. en Leg. 4 „			
Uitgest. 3 pct. Schuld	11⅞		
Cortes Bons te Lond. 5 „	22⅝	23⅛	22⅞
Engelsche Uitgestelde.			
NAPELS			
Certific. bij *L. & B.* 5 pct.			
Dito bij *Falconn.&C.* 5 „	86⅞		
Leen. te L. bij Roths. 5 „	94¼		

RUSLAND.		Gebl.	
Obl. *H.*1798 en 1816 5 pct.	102¼		
Obl. *Hope* 1828 en 29 5 „			
Cert. dito 1831 en 33 5 „	94 11/16	94¾	94¾
Obl. te Londen... 5 „			
Cert. te Hamburg.. 5 „			
Inschrijving in Assig. 6 „	68 7/16		
Certificaten van dito 6 „			
POLEN.			
Aand. met Lot. fl. 100. *f*	113¼		
PRUISSEN.			
Aand. met Lot. R. 50 *f*	95		
Neg. Londen 1830 4 pct.	95		
OOSTENRIJK.			
Aand. met Lot. *f* 100 *f*			
Dito dito *f* 250. 4 pct.	-		
Metalliek .... 5 pct.	95¼		
Dito te Lond. gen. 5 „			
Dito .... 2½ „			
W.-Bank bij *Goll&C* 5 „			
Dito .... 4 „			
Cert. Stadsb. bij dito 2½ „			
Ween. Bank-Actien 3 *f*			
DENEMARKEN.			
Negot. te Londen. 3 pct.	73⅝		

Brazil. van 100 £st. 70¼.
Columb 2de leening van 100 £st. 21¼, ⅛, 21, 20¾, ⅝ a ¾; van 250 £st. 18⅝, ½; van 500 £st. 18¼; onbep. Coupons *f* 4¾, 11/16; kleine dito *f* 4 11/16, ⅝, 9/16 a ⅝.
Blaauwe Grieken van 100 £st. 27½, ¾; van 200 £st. 24½, ¾, ½; van 300 £st. 23¾, 24; van 500 £st. 23½, ⅝, ¾, ⅞; onbep. Coupons *f* 5 1/16 a ⅛; kleine dito *f* 5.
Mexico 6 pCt. van 100 £st. 40⅛, 40.
Peru 6 pCt. van 100 £st. 15, ⅛, 15; Coupons *f* 3 15/16, 4.
Cortes van 1020 £st. 22½; van 510 £st. 22¾, 23⅛, 22⅞, ¾, 11/16, ¾ a 13/16; van 85 £st. 22½; Coup. vroege jaren 10⅞, dito latere jaren 9⅞.

MR. L. J. HUBER, Notaris te Sneek, gedenkt, ten verzoeke van den Deurwaarder B. STELLINGWERFF aldaar, als gemagtigde van zijnen lastgever, publiek, tegen uitloving van verhooggeld, aan den meestbiedende, te verkoopen:
Eene voor weinige jaren geheel nieuw gebouwde HUIZINGE en ZOMERHUIS, met eenen daarachter liggende grooten TUIN c. a., staande en gelegen buiten het Hoogend te Sneek, gekwoteerd wijk 4, no. 58, zijnde zeer geschikt tot allerlei affaires en waarin thans met succes het beroep van Koffijhuis en Kegelbaanhouder wordt uitgeoefend, door den eigenaar *J. Siksma* en *Vrouw* bewoond, en den 12 Mei 1834 te aanvaarden. — Onder verband van het te verkoopene, kan een aanzienlijk gedeelte van den koopschat tegen behoorlijke intressen blijven staan.
Wie gading maakt, kome op Woensdag den 12 Februarij e. k., bij den finalen palmslag, des avonds ten 7 ure, ten huize van opgenoemden *Siksma*, buiten het Hoogend te Sneek. — De Conditien van dezen verkoop zijn intusschen te vernemen bij bovengemelden Notaris en Deurwaarder.

De Notaris GOSLINGS, residerende te Harlingen, zal, op Woensdag den 12 Februarij e. k., bij de finale toewijzing, des middags ten twaalf ure, ten huize van *Jan Tjerks Roorda*, Kastelein buiten de Bildtpoort te Harlingen, publiek veilen:
1. 1 Bunder 18 v. roede 50 v. el GREIDLAND, gelegen om de Zuid van Harlingen, onder Almenum, in het Kadaster Almenum sectie A, no. 643; te aanvaarden den 12 Mei 1834; bezwaard met een floreen; waarop per 36½ v. roede geboden is *f* 70.
2. 98 v. Roede 10 v. el GREIDLAND, gelegen onder den dorpe Almenum, in het Kadaster sectie A, no. 813, verhuurd tot Petri 1836; bezwaard met een half floreen; waarop als voren geboden is *f* 105 : 25.
In eigendom toebehoorende aan de Wed. *Sake Wierds Wierdsma* cum soc.
Mede zal terzelfder tijd worden geveild: 1/32 GEDEELTE in het Beurtschip van Harlingen op Amsterdam, thans bevaren door *Jan Bartels van der Meer*; waarop geboden is *f* 90.

De Notaris T. S. VAN DER LEIJ, residerende te Langweer, zal publiek, aan den meestbiedende, presenteren te verkoopen, onder genot van strijk- en verhooggeld:
Een welbezeild HEK-TJALKSCHIP, genaamd *de Jonge Evert*, in den jare 1822 nieuw uitgehaald, aan de Werf van den Heer *S. Geerts*, te Joure, lang bijna 19 el, wijd en hol naar rato, uitgemeten op 92 ton, en zulks met staand en loopend Want, Zeil en Treil, Ankers, Touwen, Haken en Boomen, en wat verder tot een extra compleet en wel onderhouden Hek-Tjalkschip behoort; alles in dier voege laatst is bevaren door de Weduwe *Hendrik Kornelis voor de Wind* te Langweer, alwaar het Schip ter bezigtiging ligt.
Wie gading maakt, kome op Woensdagen den 12 Februarij 1834 bij de beschrijving, en den 26 Februarij daaraanvolgende, bij de finale toewijzing, telkens des namiddags ten twee ure, ten huize van den Kastelein *Rudolphus de Jong*, te Langweer, en koope op Conditien dan voor te lezen, die inmiddels bij gemelden Notaris ter vernemen zijn.

De Notaris T. S. VAN DER LEIJ, residerende te Langweer, zal publiek, bij verhooggeld, aan den meestbiedende presenteren te verkoopen:
Eene uitmuntende vruchtbare ZATHE en LANDEN, met HUIZINGE en SCHURE cum annexis, staande en gelegen aan den Rijdweg van de Lemmer naar de Joure, op het westend onder Sint Nicolaasga, gekwoteerd no. 4, groot volgens kadastrale meting 35 bunder 38 vierkante roede en 67 vierkante el, zoo Weid-, Bouw- als Hooiland, thans in gebruik bij de Weduwe *Teije Cobus Tinga*, en zulks op zeer gemakkelijke termijnen van betaling; Sint Petri en Mei 1834, en de Bouwlanden na het rispen der Vrucht in 1834 vrij te aanvaarden.
Wie gading maakt, kome op Donderdag den 13 Februarij 1834, bij de finale toewijzing, des namiddags ten twee ure, ten huize van den Kastelein *Pier Pieters Veltman*, te Sint Nicolaasga, en koope op Conditien dan voor te lezen, die inmiddels benevens de Bewijzen van Eigendom, bij gemelden Notaris ter lezing liggen.

De Notaris T. S. VAN DER LEIJ, residerende te Langweer, zal, als daartoe benoemd door de Regtbank van eersten aanleg te Sneek, ten overstaan van het Vredegeregt van het kanton Lemmer, publiek, bij strijk- en verhooggeld, aan den meestbiedende, presenteren te verkoopen:
Eene ZATHE en LANDEN, met HUIZINGE en SCHURE, voorzien van twee Kamers, Hornleger, Boomen en Plantagie cum annexis, staande en gelegen aan den Rijdweg onder Sintnicolaasga, gekwoteerd nummer zestig, in gebruik bij *Siemen Egberts Bouhuis* en anderen, groot volgens kadaster zes en twintig bunder vijf en twintig vierkante roede en zeventig dito el, Weid- en Hooiland, en zulks op zeer gemakkelijke termijnen van betaling; Sint Petri en den 12 Mei 1834 vrij te aanvaarden.
Wie gading maakt, kome Dingsdagen den 18 Februarij 1834, bij de beschrijving, en den 4 Maart daaraanvolgende, bij de finale toewijzing, telkens des namiddags ten twee ure, ten huize van den Kastelein *Pier Pieters Veltman*, te Sintnicolaasga, en koope op Conditien dan voor te lezen, die inmiddels, benevens de bewijzen van eigendom, den dagen voor de verkooping, bij gemelden Notaris ter lezing zullen liggen.

Verkooping van drie Schepen.

De Secretaris A. L. POTMA, te Workum, zal, ten overstaan van den Notaris Mr. H. L. NILANT aldaar, op Vrijdag den 14 Februarij 1834, des namiddags ten 2½ ure, finaal, ten huize van *C. F. Lohman*, aldaar, presenteren te verkoopen:
1. Een TJALKSCHIP, lang 16 el, wijd en hol naar advenant, *de twee Gebroeders* genaamd, bevaren geweest door Schipper *Teede J. Hilverda*; waarop geboden is de geringe som van *f* 550.
2. Een DITO, lang 15 el, wijd en hol naar advenant, *de Vrouw Anna* genaamd, bevaren wordende door Schipper *Huite J. Hilverda*; waarop geboden is de zeer geringe som van *f* 226.
3. Een' zeer netten BOEIJER, lang 5½ el; waarop geboden is *f* 55.
Alle gelegen op het Zuidend binnen Workum, met de daarbij behoorende Inventaris, breeder bij Biljetten omschreven.

De Notaris A. STINSTRA, te Franeker, zal op Geregtelijke autorisatie, en ten overstaan van het Vredegeregt van het kanton Franeker, op Woensdag den ... Februarij 1834, finaal, ten drie ure na den middag, in de Herberg *Het nieuw Bo[...] huis*, op Grettingabuurt onder Almenum, publiek, bij verhooggeld, en op aan[ne]melijke Conditien van betaling, presenteren te verkoopen:
1. Eene ZATHE en LANDEN, met HUIS, SCHUUR en HORNLEGER, vo[l]gens Kadaster groot 35 bunder 21 v. roede en 70 v. el, zoo Bouw- als Gr[eid]land, staande en gelegen onder Kimswerd, no. 20, thans bij *Douwe A[...] Laansma* en *Vrouw* bewoond; Petri en Mei 1834 te aanvaarden; waarop per [36½] v. roede geboden is *f* 85 : 25.
2. Een stuk GREIDE, volgens Kadaster groot 95 v. roede 20 v. el, bij en [aan] die Zathe, doch onder Almenum gelegen, bij dezelfde Echtelieden in gebruik; Petri 1834 vrij te aanvaarden; waarop per 36½ v. roede geboden is *f* 50 : 7[...]
En zullen alsdan tevens voor vijf jaren verhuurd worden: Drie stukken GREI[D]LAND, te zamen 5½ bunder, achter het Ungabuurster Tigchelwerk onder Midlum ge[-] legen, aan de Erven *Harke Harmens Hoogterp* behoorende, om telken jaren gem[...] te worden.

De Notaris J. G. VAN BLOM, te Dragten, zal, hiertoe regterlijk gecommitteerd ten overstaan van het Vredegeregt van het kanton Beetsterzwaag, in de Herberg te Oudega, op Zaturdag den 22 Februarij 1834, des namiddags ten 4 ure; bij de finalen palmslag, presenteren te verkoopen:
Eene deftige HUIZINGE, met eene groote HOUTSCHUUR, waarin lange ja[ren] de Houtnegotie is uitgeoefend, staande zeer gelegen aan het water bij den Oostern[...] te Oudega, in de Grietenij Smallingerland, gekwoteerd met no. 121, laatst bewoond door *J. F. Braaksma*, en op den 12 Mei 1834 vrij te aanvaarden.

Uit de hand te koop:

Twee hechte en sterke HOUTZAAGMOLENS, waarvan de een is van de kleine soort, in 1829 geheel nieuw gebouwd, staande aan de Trekvaart van Harlingen naar Leeuwarden, onder den dorpe Midlum, door den Eigenaar met één Meesterknecht voor de beide Molens, thans met succes in gebruik; den 12 Mei 1834 vrij te aanvaarden. Nader informatien ten Kantore van den Notaris WIJMA, te Harlingen.

Uit de hand TE KOOP: Een TJALKSCHIP, lang 15 el 336 streep, wijd en hol naar rato. Te bevragen bij MARTEN JOCHEMS VAN DER SLUIS, te Sneek.

Uit de hand te koop:

Een compleet stel KAARSENMAKERS GEREEDSCHAP, zoo als hetzelve te bezigtigen ligt in het Pakhuis *de Lijnbaan* te Lemmer.
Nadere informatien bij de Heeren SLEESWIJK & C°., te Lemmer. *Brieven franco.*

Men verlangt UIT DE HAND TE KOOP: Een *SLEEPKOETSJE*. Iemand genegen zijnde zulks te willen verkoopen, vervoege zich bij A. VAN ZUIJLEN, achter de Galileër Kerk te *Leeuwarden*.

Te huur of uit de hand te koop:

1. Eene HUIZINGE en ERF, staande en gelegen te Bolsward, achter de Sm[...] den tegen over de Vischmarkt, genaamd *het Witmarsumer Veerhuis*, thans bewoond door *T. R. Visser*; op den 12 Mei 1834 te aanvaarden.
2. De geregte HELFT in een geadmitteerd VEERSCHIP en TOEBEHOOREN zoo als hetzelve bevaren wordt van Bolsward op Makkum vice versa; op den 1 April 1834 te aanvaarden.
Informatien bij S. LIJCKLAMA à NIJEHOLT, te Bolsward. *Brieven franco.*

TE HUUR, op den 12 Mei aanstaande: Eene HEEREN HUIZINGE, in de Groote Kerkstraat, thans bewoond door den Wel Eerwaarden Heer *J. Pol*. Na[...] der onderrigt bij J. R. RUITENSCHILD, te Leeuwarden.

Een Intrek te huur;

Den 12 Mei aanstaande te aanvaarden. Te bevragen bij D. VAN ERP, op de Del, nummer Suipmarkt alhier.

AANBESTEDING. De Notaris SEMLER, te Grouw, gedenkt, op Woensdag den 12 Februarij 1834, des voormiddags om 10 uren, in het Grietenijhuis aldaar, publiek, bij den minstaannemende te besteden:
Het ARBEIDSLOON en de leverantie van MATERIALEN van eene NIEUWE STELPHUIZINGE, op een nieuw steed aan het Deel te Warstiens; waarvan het Bestek en de Conditien *van stonden aan* ter lezing liggen bij den Kastelein W. VAN DER MEULEN, op Irnsumerzijl onder Friens, tot Zaturdag avond den 8 Februarij aanstaande, en vervolgens tot den dag der besteding te Grouw in het Grietenijhuis gemeld.

Publieke Aanbesteding.

Op den 15 Februarij 1834, is men voornemens, op het eiland Vlieland aan te besteden: De AFBRENGING van het Schonerschip *der Comet*, gevoerd geweest door Kapt. T. M. DECKER; zittende op het strand van voornoemd Eiland. Nadere informatie te verkrijgen op Vlieland, bij den Kapitein, en te Harlingen, bij de Heeren BAREND VISSER & ZOON.

De ondergeteekende gedenkt bij besloten briefjes te laten aanbesteden, het AFBREKEN van eene OUDE SCHUUR en HUIZINGE, en het WEDER OPBOUWEN van eene NIEUWE DITO, met de daartoe vereischte Materialen; waarvan het Bestek en Conditien van den 10 tot den 20 Februarij 1834, ter lezing liggen bij *HINNE JELTES BAKKER*, te Offingawier, bij wien de briefjes franco moeten ingeleverd worden.

De ondergeteekende gedenkt met gesloten briefjes te besteden: Het AFBREKEN van eene OUDE SCHUUR, BUITENHUIS en MIDDELHUIS, en het WEDER NIEUW OPBOUWEN van hetzelve en eene KAMER, met de daartoe vereischte Materialen, bij *R. S. Troelstra*, te IJpecolsga. De briefjes moeten vóór den 20 Februarij 1834, franco worden ingeleverd bij A. J. HUIZINGA, te Woudsend, bij wien de Conditien ter lezing zijn.

Bouricius, algemeene Postwagen Diensten.

Nieuwe dagelijksche Diensten der Onderneming, in activiteit gekomen den 3 Februarij 1834.
Van Zwolle 's avonds ten 9 ure 30 min. naar Amersfoort enz., over Elburg en Harderwijk.
Directeuren: te Elburg de Heer *Lucas Knottenbeldt*, te Harderwijk de Heer *Johs. Jacs. van Veluwen.*
Retour van Amersfoort des namiddags ten 3 ure 15 min. Zie de Nieuwe Amsterdamsche Courant en Algemeen Handelsblad, no. 705 en no. 706, of de Overijsselsche Courant, no. 10 en den 10 Februarij 1834.
Van Breda 's morgens ten 2 ure naar 's Hertogenbosch enz. over Tilburg.
Retour van 's Hertogenbosch des avonds ten 5 ure, aankomende te Amsterdam voor beurstijd.
Directeuren: te Breda de Heer *P. van den Broek*; te Tilburg de Heer *Johs. Harms de Kruiff*; te 's Hertogenbosch de Heer *Staelenberg Lemmens*. Zie de Nieuwe Amsterdamsche Courant en Algemeen Handelsblad, no. 705 en no. 706, de Bredasche Courant, no. 29, of de Noord Brabander no. 15, en het Provinciaal Blad van Noord-Braband, no. 10. *De Ondernemer en Hoofd-Administrateur*,
Arnhem, den 7 Februarij 1834. BOURICIUS.

L E T W E L.

M. M. C. ELION, van Amsterdam, uitgepakt bij het Stadshuis, letter G, no. 54, te Leeuwarden, berigt het geëerde Publiek, dat hij nog een korten tijd alhier vertoeven zal, en de prijzen der Goederen 5 pCt. minder heeft gesteld dan in vorige advertentien vermeld zijn, en daarenboven nog 10 pCt korting. Dezelve heeft ook een nieuw assortiment van vele differente artikelen bekomen, waarbij ook eene scheepslading met doozen Nachtpitten à 5 cent, Lampglazen à 8 cent, Lamppitten 75 cent per gros, Tafelmessen met doorgeklonken baleinen hechten *f* 2 per dozijn, dito Voorsnijdmessen en Vorken met veeren *f* 1, Compositielepels per half dozijn 25 cent, stalen Vorken per half dozijn 25 cent, Vuilnisblikken 17½ cent, Stoven met blik beslagen 55 cent, mahoniehouten Tabaks en Theekistjes 80 cent, dito Lepeldoosjes 80 cent, dito Naaikistjes 90 cent, Perryaansche Pennen in koperen busjes 10 cent, enz. Beveelt zich in ieders gunst.

De ondergeteekende zich steeds onledig houdende met in- en verkoopen van EFFECTEN enz., beveelt zich ten dien einde minzaamst aan.
I. OUWENBROEK,
Commissionair in Effecten enz.,
E, no. 116, te Harlingen.

)o( )o( )o(

Een ongehuwde KUIPERSKNECHT, het Botervatmaken verstaande, kan op den 12 Mei e. k. werk bekomen bij *P. IJ. WIERDA*, Mr. Kuiper te Joure. *Brieven franco.*

)o( )o( )o(

Een ongehuwde WAGENMAKERSKNECHT, zijn werk grondig verstaande, kan dadelijk of op Mei e. k. vast werk bekomen bij *J. E. ANKERMAN*, Mr Wagenmaker te Nieuwehorne.

)o( )o( )o(

Een ongehuwde SCHRIJNWERKERSKNECHT die goed werken kan hoe eerder hoe liever, vast werk bekomen bij *D. B. ... WONDAAL*, te Kollum. *Brieven franco.*

TER LEEUWARDER COURANT-DRUKKERIJ, LETTER K, No. 175.